

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. V. Vtrum in Christo fuerint dona.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

Notandum præter habitum fidei quæ est in intellectu, & quæ immediate inclinatur ad assensum fidei, quod non est in voluntate habitum quendam à charitate distinctum, qui eandem voluntatem inclinatur ad imperandum fidei assensum.

Hunc habitum quidam ponunt in beatis & in Christo, etiam supposito quod habitus fidei in intellectu non remaneat in beatis, & supposito quod non eiciant actus fidei, quia talis habitus nullam dicit imperfectionem, & potest inclinare voluntatem ad imperandum assensum quasi conditionally, si non obstat evidentiæ obiecti. videtur potest Suarez hic in commentario.

Alij verus negant. Vaquez hic. Lorca disp. 8. num. 7. Ratio est quod talis habitus natura sua subiectus habitui fidei, eique subordinetur, unde si habitus fidei non remaneat, neque videtur prædictus habitus secundum naturalem rerum existentiam remanere. nam quando aliquid essentialiter ordinatur ad aliud tanquam præuium ad illud, non videtur ponendum quando terminus ponitur non debet.

Conf. non videtur debere poni habitus in voluntate propter actus conditionatos, vellem credere nisi oblatet evidentiæ obiecti &c. patet in simili non ponitur habitus temperantiæ in angelo propter actus conditionatos, vellem temperate vivere, si esset capax materiæ temperantiæ. & in genere habitus tantum sunt ponendi iuxta naturalem rerum existentiam, quando subiectum potest elicere actus absolutos.

Ex his patet responsio ad ea quæ pro priori sententia adferuntur. dico enim habitum voluntatis involuere quandam imperfectionem, cum eandem imperfectionem aliquo modo connotet quam involuit habitus fidei residens in intellectu ad quem essentialiter ordinatur.

Dices S. Th. hic responsio ad 2. ait Christum habuisse meritum fidei.

Resp. non velle quod sit meritum per actus elictos ab illo habitu voluntatis qui à quibusdam ponitur, sed per actus obedientiæ se Patri in omnibus submittendo.

ARTICVLVS IV.

Vtrum in Christo fuerit spes?

RESPONDET 1. non fuisse spem respectu beatitudinis animæ, quia Christus ab initio conceptionis fuit beatus & Deum clarè vidit: ut autem dicitur ad Rom. 8. spes quæ videtur non est spes, (id est obiectum præsens non speratur) nam quod videtur quid sperat?

Respondet 2. Christum potuisse sperare beatitudinem corporis, quia illam in hac vita non habebat.

Notandum quod licet S. Th. videatur solum agere de actibus spei, tamen ipsum habitum spei negat Christo: quemadmodum 2. 2. q. 18. art. 2. negat beatis, & cum illo varij.

Alij tamen eum beatis alijs, tum Christo illum tribuunt, quod non est improbabile. tenet Suarez hic in commentario, Becanus de Incarnatione cap. 8. q. 8. num. 4. quia Christus & alijs beati eliciunt amorem, & quidem concupiscentiæ, respectu suæ beatitudinis, eamque amant amore supernaturali tanquam suum bonum, & gaudent de illa: cum & illi actus sint per se honestissimi, & nullam involuunt imperfectionem statui beatitudinis repugnantem: tales actus supernaturales possunt pro-

cedere ab aliquo habitu supernaturali, à nullo autem alio, quam ab habitu spei.

Dices 1. à nullo habitu procedere, sed ab auxilio speciali. 2. si procedant ab habitu, procedere à charitate.

Ad prius Resp. id dici absque sufficienti fundamento, cum sit magis consentaneum actum supernaturalem procedere ab habitu supernaturali.

Ad aliud dico hos motus tendere in suum obiectum sub ratione formali spei: nam beati non solum ex motu charitatis possunt amare suam beatitudinem, sed etiam ex motu spei, quia scilicet est maximum illorum bonum. Cum ergo in tali actu inueniatur ratio formalis obiectiva spei (iuxta probabilem aliquorum sententiam quam 2. 2. quæst. 17. art. 5. secuti sumus) hic actus dicendus est procedere à virtute spei, non vero charitatis.

ARTICVLVS V.

Vtrum in Christo fuerint dona?

AFFIRMAT. patet Isaia 11. requiescet super eum spiritus Domini, spiritus sapientiæ & intellectus, spiritus consilij & fortitudinis, spiritus scientia & pietatis, & replebit eum spiritus timoris domini. qui locus à Patribus intelligitur de Christo.

Prob ratione, siue dona distinguantur à virtutibus, siue non, conceduntur ut homo promptè obediatur motioni Spiritus sancti, cuiusque ductum sequatur: Christus autem habuit potentias perfectissime dispositas ad omnem honestatem & motum Spiritus sancti suscipiendum.

Dices donum consilij videtur repugnare statui beatitudinis Christi, quia connotat vel saltem præsupponit dubium de rebus agendis: Christus autem perfectissime cognoscebat omnia cum omnibus circumstantijs, eaque perfectissime perpendebat.

Resp. negando antecedens, & dico de ratione consilij tantum esse iudicium de rebus agendis, quo vnum alteri præfertur, & ut tale offertur voluntati: quod etiam potest habere locum in beatis: unde nec necessario præsupponit dubium, nec illud connotat, licet in nobis illud communiter habeat coniunctum ex co additione status.

ARTICVLVS VI.

Vtrum in Christo fuerit donum timoris?

AFFIRMAT. patet ex loco Is. citato art. precedenti.

Notandum S. August. 14. de ciuitate Dei dupliciter ponere timorem in beatis 1. ratione præmij, quia ratione dicitur psalmo 9. patientia pauperum non peribit in finem. 2. ratione effectus, qui est arctissima cum Deo coniunctio: nam qui timuit in vita à Deo separari per culpam, eo arctius illi coniungitur in gloria: quæ coniunctio minus proprie dicitur timor.

Queritur ergo quomodo timor potuerit inueniri in Christo, cum timor respiciat malum?

Dicendum potuisse esse timorem quo Christi anima metuebat à Deo separari per culpam, non quod id absolute timeret, sed spectata naturæ conditione, nam hic timor etiam reperitur in beatis in illo co-

Obiectio duplex.

Resp. ad priorem.

Resp. ad posterio-

Resp. affir.

Prob. ratio-

Obiectio.

77.

Solutio.

Etiam donum consilij est in beatis.

78.

Resp. affir.

August.

Val. 9.

Ratio du-

bitandi.

Solutio.

79.

Quæ mo-

do timor in beatis.